

Og at man nu laver nye opgavebeskrivelser og varetagesområder, og at man så i øvrigt ændrer navnene på nogle af dem, er ikke hensigtsmæssigt. Det, der er brug for på det sociale område, er, at der er nogle klare, præcise spilleregler, således at enhver borger kan følge med i det, og det lægger lovforslaget ikke op til.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Tak for den brede opbakning til lovforslaget, der jo, som ordførerne selv har beskrevet det, indeholder en række forskellige mindre forslag.

Til fru Jette Gottlieb vil jeg sige om muligheden for at fravige kravet om, at man skal bo og arbejde i det amt, hvori man har plads i det sociale nævn, hænger sammen med nogle henvendelser fra LO og tidligere også fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Jeg er helt enig med fru Jette Gottlieb i, at det absolut bør være sådan, at man skal bo og arbejde i det amt, hvor man er med i det sociale nævn. Men der har altså været en henvendelse fra LO om et ganske særligt tilfælde. Det er jo også sådan, at der står i lovforslaget, at der skal være en ganske særlig grund, og jeg kan belyse det nærmere i udvalget, hvis fru Jette Gottlieb ønsker det.

Så vil jeg sige til hr. Tom Behnke, at jeg kan sådan set godt følge ham, når han siger, at der er rigeligt med instanser på det sociale område: formidlingscentre og nævn og råd osv. Men jeg synes alligevel, der er en særlig begrundelse for Det Sociale Råd, fordi det jo hænger sammen med, at vi har fået gjort arbejdsmarkedets parter meget mere aktive i det sociale arbejde.

Jeg synes altså, det er en kæmpe landvinding, at LO, Arbejdsgiverforeningen, FTF – altså funktionærerne – og også andre i dag føler en helt anden form for forpligtelse i forhold til det sociale arbejde, end de gjorde for bare 5 år siden. Og en meget vigtig forudsætning for, at de mennesker, der hænger fast på overførselsindkomster – kontanthjælp, sygedagpenge – har bedre muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet, er, at arbejdsmarkedets parter er aktivt engageret i socialpolitikken.

Vi har i dag sådan et samarbejdsudvalg, der ikke er nævnt i lovgivningen, og det fungerer godt, og både LO og DA har altså været meget interesserede i, at det blev nævnt i lovgivningen for ligesom at tydeliggøre og slå fast, at der er det her samarbejde.

Så jeg synes egentlig, at det råd er sådan noget af det perspektivrige i det forslag her, fordi

det egentlig markerer den nye æra, vi er på vej ind i, hvor samarbejdet mellem det sociale område og arbejdsmarkedets parter har fået et helt nyt indhold sammenlignet med, hvad det havde før. Og efter min mening er det helt afgørende for, at vi kan få has på nogle af de sociale problemer, vi stadig væk har.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 165: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Udvidelse af ordningen om frit valg af hjemmehjælp).

Af Else Winther Andersen (V) og Jens Heimbürger (KF) m.fl.
(Fremsat 11/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der er i dag i den sociale servicelov en bestemmelse, der giver borgere, der modtager hjemmehjælp, en mulighed for at få ansat en hjemmehjælper efter eget ønske. Men det må ikke være et privat firma, man udpeger, det skal altså være en konkret enkeltperson.

Når bestemmelsen ser sådan ud, er det bl.a., fordi det er et resultat af hele aftalen om revisionen af bistandsloven, der udmøntede sig i den sociale servicelov, der trådte i kraft den 1. juli 1998, og bestemmelsen er jo en af de få bestemmelser, som der var – hvad skal man sige? – politisk uenighed om, og hvor det netop var en del af at få hele aftalen til at falde på plads, at den endte med at se sådan ud.